

Kauko-Karjalan kysymys.

Saksalais-venäläisen lisäsopimuksen vaikutus siihen.

Saksan ja Venäjän välillä äsken tehty lisäsopimus Brestin rauhansopimukseen koskee muutamilta kohdin Suomeakin. Merkitykseltään huomattavin on näistä se kohta, minkä määräykset ovat sovellettavissa kysymykseen Venäjän Karjalan liittamisestä Suomeen, jota tuo karjalainen kansa niin hartaasti toivoo.

Puheenaolevan lisäsopimuksen 4 ja 5 § ovat, sen mukaan kun ne eräs venäläinen lehti äsken julkaisi, näin kuuluvat:

4 §. Ulkopuolella Brestin sopimuksen ja tämän lisäsopimuksen puitteita ei Saksa millään tavalla sekaudu Venäjän Valtakunnan ja sen eri osien suhteisiin eikä kannata uusien itsenäisten valtioiden muodostamista.

5§. Venäjä sitoutuu ryhtymään kaikkiin käytettävissä oleviin keinoihin poistaakseen liittolaisvaltain sotavoimat pohjoisalueelta.

Ensinmainitussa pykälässä olevan määräyksen on puolivirallinen saksalainen lehti Norddeutsche Allg. Zeit. selittänyt niin, että Saksa on sen kautta sitoutunut olemaan „aiheuttamatta ja kannattamatta enempiä Venäjän entisten alueiden väkivaltaisia eroamisia Venäjästä." Miten tämän tulkinnan laita liekin, on ilmeistä, että molemmat nuo pykälät kohdistuvat Kauko-Karjalan asiaan ja vähentävät toiveita sikäläisten heimolaistemme liittymisestä äsken itsenäiseksi päässeeseen Suomeen. Sillä yhdeltä puolen nämä sopimuskohdat näyttävät ehkäisevän Karjalan kansan vapauttamista Venäjästä, toiselta puolen ne näyttävät estävän Suomen mahdollisuutta auttaa heimokansan mainittua vapautumispyrkimystä.

Näitä uuden lisäsopimuksen määräyksiä lukiessamme herää meissä useita kysymyksiä, joihin toistaiseksi jääme vaille vastausta. Onko Suomen hallituksella ollut tieto puheenaolevan lisäsopimuksen Suomeen kohdistuvista ja sen harkintavapautta rajoittavista määräyksistä niitä laadittaessa ja onko se sekä milloin niihin yhtynyt? Ja kuinka on hallituksemme suhtautuminen asiaan sopusoinnussa niiden selitysten ja perustelujen kanssa, joita samalta taholta yksityisesti ja julkisesti on esilletuotu esim. viime kesänä, jolloin valtiomuotokysymyksen väittelyn alaisena ollessa Kauko-Karjalan ja „Suur-Suomen" kysymystä samassa yhteydessä mainittiin? Silloin tehtiin, kuten rnuistetaan, uskottavaksi, että saksalaiselta taholta toivottiin Suomesta kuningaskuntaa ja että tämän toivomuksen toteutamisesta oli Karjalan yhtyminen Suomeen riippuva. Kun hallitus nyt väittää Suomen kuningaskunnaksi ja hakee tänne kuningasta, niin noita uskotteluja ja lisäsopimuksen määräyksiä tuskin saa sopusointuun keskenään. Onko yleensä hallituksemme taholta seurattu ja valvottu tuota Suomen ja Karjalan hartaasti toivomaa ratkaisua tapahtuneissa neuvotteluissa?

Mitään Suomen armeijan päällekkarkasta Venäjälle taikka nimenomaan Pietariin ei täällä tietääksemme ole suunniteltu eikä sellaiseen seikkailuun ryhtyminen nähtävästi olisi vastannutkaan nuoren, itsenäisenä aloittelevan valtiomme voimia eikä mahdollisuuksia. Mutta hartaasti täällä on kuitenkin toivottu, että voitaisiin jollakin tavoin avustaa rajantakaisten heimolaistemme vapautumispyrkimyksiä sen ikeen alta, jonka painosta meidän maamme äsken on päässyt, emmekä voikaan luopua siitä toivosta, että Kauko-Karjala saataisiin Suomeen yhdistetyksi, sen rinnalla yhteistä suomalaista sivistyselämää elämään. Se on Karjalan paljon kärsineelle kansalle elämisen ehto ja se on erinomaisen tärkeä myöskin itsenäiselle Suomelle, jonka alati on varottava itäistä vaaraa ja tuhoa. Missä määrin nyt tehty Saksan ja Venäjän välinen sopimus, josta Venäjän nykyisin vallassa olevalle neuvostohallitukselle on annettu m. m. edelläselostettuja takeita, on omansa näitä toiveita vähentämään, siitä emme tahdo lähteä tällä hetkellä mitään lopullista lausumaan. Mainittujen toiveiden toteutumismahdollisuus riippuu kai edelleen suuren maailmyllerryksen jatkuvista tapahtumista. Mutta ilmeistä on, että meidän nyt enemmän kuin ennen on kohdistettava edellämainitut toiveemme rauhallista tietä tapahtuvaan ratkaisuun: Yhtäältä siihen periaatteeseen kansojen itsemääräämisoikeudesta, jonka Venäjän nykyiset vallanpitäjät ovat ilmoittaneet ohjenuorakseen, toisaalta siihen, että Saksa, joka on ottanut välittääkseen rauhanneuvotteluja Suomen ja Venäjän välillä, on käyttävä vaikutuksensa Suomen ja Kauko-Karjalan yhteisten toiveiden toteuttamiseksi.

Tässä yhteydessä on mielestämme ajoissa selvästi merkittävä, että puheenalaisen lisäsopimuksen määräykset eivät voi missään tapauksessa ulottua koskemaan sitä Suomen oikeutta Jäämeren ranta-alueeseen, joka perustuu vanhaan vaihtosopimukseen Venäjän kanssa ja jota aluetta ei siis voida Venäjän omistamaksi alueeksi sanoa. Ei tahdottane niin ollen estää Suomea valvomasta, että tämä sille oikeudellisesti kuuluva alue, kun asema tuolla pohjoisessa kerran selviää viipymättä saadaan yhdistetyksi Suomeen.

Kiellettävissä ei ole, että ne tiedot, jotka nyt ovat julkisuuteen saatetut Saksan ja Venäjän välisestä uudesta suhteesta, ovat, mikäli ne Suomea koskevat, täällä omansa mieliin masentavasti vaikuttamaan. On joka tapauksessa toivottavaa, että hallituksemme puolelta johdonmukaisesti valvotaan, että Suomen edut ja oikeudet jatkuvain tapausten varrella tulevat varteenotetuiksi.